

॥ स्वामिश्री ॥

સંતભગવંત સાહેબજીની ૬૧ માહાભ્યસભર વાલી સદા...

શ્રી યોગીજી મહારાજ નિર્વાણ સ્મૃતિદિન કીર્તનસંધ્યા

૨૩ ડિસેમ્બર ૨૦૨૪, 'યોગીપ્રસાદ', તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી

ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજને ભક્તિ દ્વારા ઋણ અદા કરવા ૨૩મી તારીખની આપણા માટે આ ૨૦૨૪ની છેલ્લી ભજનસંધ્યા. યોગીજી મહારાજે ૧૯૭૧માં પોતાના ભૌતિક દેહનો ત્યાગ કર્યો. પૂ. અશ્વિનભાઈ, પૂ. શાંતિભાઈની પ્રેરણાથી દર મહિને કાકાજીની સ્મૃતિમાં ૭મી તારીખે ને યોગીજી મહારાજની સ્મૃતિમાં ૨૩મી તારીખે આપણે આ રીતે ભજનસંધ્યા કરી એ દિવ્ય પુરુષો તરફની ભક્તિ અદા કરીએ છીએ. ગુણાતીત સંતોનું જીવન જોઈએ તો તેઓએ રાંક બનીને ભક્તિ કરી છે, પણ તેઓ ખૂબ સામર્થ્યવાન હતા. એમના સંકલ્પે આપણાં સૌનાં જીવન ચાલે, ગમે એવાં પ્રારબ્ધ ઊંડે, ગમે તેવા ઝંઝાવાતો નીકળી જાય; એવા વચનસિદ્ધ પુરુષો હતા કે, જેમની આજ્ઞામાં આખી પ્રકૃતિ વર્તે.

સયાજીરાવ ગાયકવાડની જ્યોતિષની ટીમમાં સ્વામિનારાયણના આશ્રિત એક હરિભક્ત હતા. દસ જણની જ્યોતિષની ટીમ હતી. આખા વર્ષનું પંચાંગ નક્કી કરતા હતા. દસમાંથી નવ જણાએ નક્કી કર્યું કે, આ મહિનામાં પૂનમે ચંદ્રગ્રહણ છે. આ હરિભક્તે કહ્યું કે, 'ગ્રહણ છે જ નહીં.' પેલા કહે, 'ફરીથી તમે ગણતરી કરો.' આ કહે, 'મેં ગણતરી કરી છે, જો આ પૂનમે ચંદ્રગ્રહણ થાય તો મારું માથું આપી દઈશ.' માથાનો સોદો કરી નાખ્યો. આખા વરસનું પંચાંગ નક્કી કરીને પેલા બધા જ્યોતિષ તો ઘરે ગયા. પછી પેલા હરિભક્ત જ્યોતિષે ફરી ગણતરી કરી તો પૂનમે ગ્રહણ તો હતું જ. એને પોતાની ભૂલ પકડાઈ. એને થયું, હું રાજાની હાજરીમાં મારા માથાનો સોદો કરીને આવ્યો છું ને ગ્રહણ તો છે જ તો હવે શું થશે ? એમને તાવ ચઢી ગયો. ગોપાળાનંદ સ્વામી ત્યારે વડોદરામાં બિરાજમાન હતા. સંતો કેવી આપણી કાળજી રાખતા હોય છે ! ગોપાળાનંદ સ્વામીએ જાણ્યું કે, આ ભગતને આવું થયું છે એટલે તાવ ચઢી ગયો છે ને તેથી મંદિરે

આવતા નથી. થોડા દિવસ પછી ગોપાળાનંદ સ્વામીએ તેમને મંદિરે બોલાવ્યાને કહ્યું, 'તું સ્વામિનારાયણનો આશ્રિત છું, ભગત છું, જા અમે મહારાજને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, દુનિયામાં બીજે બધે ચંદ્રગ્રહણ દેખાશે, પણ વડોદરામાં નહીં દેખાય.' અને ઈતિહાસ સાક્ષી છે, ને મહારાજની નોંધમાં પણ લખેલું છે. ગ્રહણને રોકી શકે તેવી તાકાતવાળા આવા દિવ્ય પુરુષો હતા ! જગતની, બ્રહ્માંડની સ્થિતિ, પરિસ્થિતિને પલટે એવા પુરુષો ! પણ, રાંક થઈને જીવે. મારા-તમારા જેવાનાં અપમાનો સહન કર્યાં, આપણી સેવા કરી, આપણે કહીએ તેમ કર્યું. રાંક થઈને ભક્તિ તો સાચી એમણે કરી. અને રાખ થયા. રાખ શું ? તો પોતાનું અસ્તિત્વ પ્રભુમાં વિસર્જિત કરી દીધું. તેઓ પોતે હતા જ નહીં, દેહભાવ નહોતો.

શાસ્ત્રીજી મહારાજ, યોગીજી મહારાજે અક્ષરપુરુષોત્તમની શુદ્ધ ઉપાસના પ્રવર્તાવી અને એ માર્ગે ચલાવીને એ સમજણ આપણાં સૌનાં હૃદયમાં સ્થાપિત કરી. આ દેહે ભગવાનના ધામનાં સુખ, શાંતિ ને આનંદ ભોગવતા કરવાનો અદ્ભુત માર્ગ એમણે બતાવ્યો. પણ એ માર્ગ સ્થાપિત કરવામાં એમના ડૂચા નીકળી ગયા એવું કહીએ તો ચાલે. છતાં એક હરક તેઓ બોલ્યા નથી. રાંકભાવ ! દાસત્વભાવ ! એમને ગાળો ભાંડે તોય મારું-તમારું સારું કરે. એમને હાર પહેરાવો કે ગધેડે બેસાડો કે હાથીએ બેસાડો, કાંઈ ફરક નહીં. મારું-તમારું સૌનું હિત જ તેઓએ ઈચ્છ્યું છે. યોગીજી મહારાજની એક મૂર્તિ છે, 'ભગવાન સૌનું ભલું કરો !' સ્વામિનારાયણના આશ્રિત હોય એટલાનું નહીં, અમારું માને છે એટલાનું નહીં, પણ સૌનું ભલું કરો ! આવા દિવ્ય પુરુષોએ આ બ્રહ્માંડમાં આવીને આપણા પર બહુ મોટી કૃપા કરી ! આપણે બધાં અત્યારે જે છીએ, જે સુખી બન્યાં છીએ, જે સુખના માર્ગે ચાલ્યાં છીએ; એનું મુખ્ય કારણ આવા દિવ્ય પુરુષોએ પ્રગટ

થઈને આપણને દષ્ટિમાં લીધાં, આપણને ભગવાનના માર્ગે ચલાવ્યાં. યોગીજી મહારાજનું ઋણ આપણે કેવી રીતે અદા કરીએ ! યોગીજી મહારાજ ને શાસ્ત્રીજી મહારાજે જે કાર્ય માટે સમગ્ર જીવન સમર્પિત કર્યું છે, એ કાર્યને સમજીએ ને એ કાર્યને ટેકાડપ થઈએ, એમાં સમર્પિત થઈએ ને રાંક બનીને એવી ભક્તિ કરીએ એ એમના તરફનું ઋણ અદા કરવાનો ભાવ છે.

તેઓએ અક્ષરપુરુષોત્તમની શુદ્ધ ઉપાસના પ્રવર્તાવી. ભગવાન સદાય સાકાર છે, કર્તાહર્તા છે, માનવરૂપે સંત દ્વારા પ્રગટ છે. એવા સાધુમાં જોડાવું એ માણસનું સાચું ધ્યેય હોવું જોઈએ. અત્યારે કોઈ ભણનાર વિદ્યાર્થીને પૂછો કે, 'તારે શું થવું છે ?' તો કહેશે, 'ડૉક્ટર થવું છે.' નોકરી કરનારને પૂછો તો કહેશે, 'બોસ થવું છે.' ધંધો કરનારને પૂછો તો કહેશે, 'બહુ પૈસા કમાવા છે.' રાજકારણમાં પડ્યા છે તેમને પૂછો તો કહેશે, 'ચીફ મિનિસ્ટર કે પ્રાઈમ મિનિસ્ટર થવું છે.' - આ સાચું ધ્યેય ના કહેવાય. ધ્યેય તો ભગવાનને રાજી કરવાનું હોવું જોઈએ. સાચા ભક્ત અને સંતાન એમને કહેવાય કે, જેમનું ધ્યેય પોતાના ઈષ્ટદેવ, પોતાના ગુરુ અને પોતાનાં મા-બાપ - આ ત્રણને રાજી કરવાનું હોય. બાકી તો સમૃદ્ધિ છે, સત્તા છે, નોકરી છે, પરીક્ષા છે એમાં આઝી તકલીફ પડે એવી નથી, તે તો પ્રાપ્ત કરી શકો; પણ આ વસ્તુ કરવી બહુ અઘરી છે. અને જો ભગવાનનો, ગુરુનો ને મા-બાપનો રાજીપો મળે તો જીવનમાં કોઈ સંકલ્પ, કોઈ મનોરથ આપણા અઘૂરા નહીં રહે, પૂરા થશે. એટલે અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનામાં ચોથું સ્ટેજ - પ્રગટ સત્પુરુષને વિશે જોડાવું અને ભગવાનની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી તે છે. એમની આજ્ઞા પાળીએ તો ભગવાનની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય. 'આજ્ઞા' મુખ્ય શબ્દ આપ્યો છે.

યોગીજી મહારાજ કહેતા, 'કલ કરે સો આજ કર, આજ કરે સો અબ, મૂળ વગરનું ધોકડું, ઢળી પડશે ઢબ તો કરેગા કબ ?' ભગવાનને રાજી કરવાનો ભાવ, ભક્તિ કરવાનો ભાવ, ભગવાનને અર્થે કંઈ સમર્પણ કરવાનો ભાવ હોય તો - કાલે કરું એમ નહીં, આજે જ કરો અને આજે કરવાનું હોય તો હમણાં જ કરો. મૂળ વગરનું ધોકડું, 'ધોકડું' એટલે આ શરીર. ઝાડને

મૂળ છે, મકાન બનાવવા નીચે મજબૂત પાયો નાખવો પડે છે, પણ માણસને મૂળ નથી. 'ઢળી પડશે ઢબ' - એટલે તે ક્યારે પડી જશે એની ખબર નહીં પડે. 'તો 'કરેગા કબ ?' એટલે ભગવાન કહે, ભગવાનનું કાર્ય, ભગવાનને રાજી કરવાનો સંકલ્પ પૂરો કરી નાખવો. આપણે તો શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના આશ્રિત છીએ, શાસ્ત્રીજી મહારાજ, યોગીજી મહારાજ જેવા દિવ્ય પુરુષે કાકાજી, પપ્પાજી, પ્રમુખ સ્વામી, મહંત સ્વામી, હરિપ્રસાદ સ્વામી, પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામી, અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, દિનકરભાઈ-આવા દિવ્ય સાધુઓની આપણને ભેટ આપી ! એમને વિશે જોડાઈને, એમની આજ્ઞા પાળીએ તો જીવનનું કોઈ કામ બાકી નહીં રહે. પણ મુશ્કેલી એ છે કે, જ્યારે ભગવાન સત્પુરુષ દ્વારા પ્રગટ હોય ત્યારે તેમને ઓળખવા બહુ અઘરા છે. કારણકે, એમની ક્રિયા માનવીય હોય - માનવની હોય.

શ્રી રામ ભગવાન આવ્યા તો કેટલાએ એમને ઓળખ્યા ? શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન આવ્યા તો કેટલાએ એમને ઓળખ્યા ? શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના જીવનમાં પણ તમે જુઓ તો કેટલા ભૂલથાપ ખાઈ ગયા. યોગીજી મહારાજની સાથે અમે રહ્યા, ઊછર્યા. પણ, બાપા સ્વયં પ્રભુનું સ્વરૂપ છે, તો બે હાથ જોડી એમની આજ્ઞા પાળીને, એમનાં રુચિ-રહસ્ય પ્રમાણે જીવન જીવનાર કેટલા ? કાકાજી, પપ્પાજી, પ્રમુખ સ્વામી, મહંત સ્વામી, હરિપ્રસાદ સ્વામી, પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામી, ગુરુજી, અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ અને એવા બીજા કેટલાક ભક્તો હતા, એટલા પાક્યા. બાકી, સંતો-ભક્તોનો લાખોનો સમાજ હતો, પણ યોગીજી મહારાજને પ્રભુનું સ્વરૂપ માનીને, બે હાથ જોડીને તેમની આજ્ઞા પાળનારે જે કર્યું એ રાંક થઈને ભક્તિ કરી કહેવાય. ભગવાનને ઓળખવા, ભગવાનની આજ્ઞા પાળવી અને એમના ભક્તોમાં નિર્દોષભાવ રાખવો. નિર્દોષભાવ રાખવો એ અઘરામાં અઘરું કામ છે.

દાદુકાકાએ કહ્યું કે, 'અક્ષરધામમાં જે મહારાજ છે, દેહ મૂકીને જે પ્રભુને પામવા છે, કરોડ વ્રત, કરોડ યજ્ઞ, કરોડ દાન કરીને જે ભગવાનની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી છે; એ માનવરૂપે યોગીજી મહારાજ સ્વરૂપે મળ્યા છે.'

સાચા ભક્ત અને સંતાન
એમને કહેવાય કે,
જેમનું ધ્યેય પોતાના ઈષ્ટદેવ,
પોતાના ગુરુ અને પોતાનાં મા-બાપ -
આ ત્રણને રાજી કરવાનું હોય.

ભગવાન, સાધુ,
ગુણગાન અને મહિમાની વાતો સિવાય
બધું છૂટી જવું જોઈએ;
એ જ સાચી ભક્તિ કહેવાય !
નકારાત્મક કોઈ વાત નહીં, હકારાત્મક રહેવું.

આ વાત એમણે કરી ત્યારે યોગીજી મહારાજને વિશે બધાને ભાવ થયો. માનવરૂપે વિચરતા પ્રભુના સ્વરૂપને ઓળખવું એ અઘરામાં અઘરી વાત છે. અને જો તે ઓળખાય અને બે હાથ જોડી તેઓની આજ્ઞા પાળે તો સાધના સહેલામાં સહેલી અને આનંદદાયક થઈ જાય. પણ, પ્રભુને ઓળખ્યા વગર રાંક થઈને ભક્તિ થતી નથી; પ્રભુની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કર્યા વગર રાંક થવાતું નથી, પોતાના અસ્તિત્વનું વિસર્જન થતું નથી. જેઓ ગુણાતીતભાવને પામ્યા છે, મહારાજ પછી ગુણાતીત લો, ભગતજી મહારાજ લો, જાગા સ્વામી, કૃષ્ણજી અદા, શાસ્ત્રીજી મહારાજ, યોગીજી મહારાજ, યોગીજી મહારાજની કૃપાથી પ્રમુખ સ્વામીથી અશ્વિનભાઈ સુધી બધારાંક થઈ ગયા, ભગવાનમાં ખોવાઈ ગયા, હોમાઈ ગયા.

M.Sc.નો અભ્યાસ કરતા અશ્વિનભાઈ યોગીબાપાની આજ્ઞાથી બીજે જ દિવસે બાપાની સેવામાં પહોંચી ગયા. આ સમર્પણ છે, આ રાંકભાવ છે કે પોતાના ગુરુને પ્રભુનું સ્વરૂપ માન્યું એટલે ૧૦૦% એમના તરફનો સમર્પણ ભાવ ! અશ્વિનભાઈ દસ મહિના યોગીબાપા સાથે સેવામાં રહ્યા ને બાપાની અનંત પ્રકારની નિર્દોષભાવની કસોટીઓમાંથી પાસ થયા. યોગીજી મહારાજ દ્વારા શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન રાજી થયા અને અશ્વિનભાઈ - અશ્વિનભાઈ ના રહ્યા, ભગવાનને ધારક સાધુ - 'સાધુરામ' બની ગયા; તમે વિચાર કરો ! શાંતિભાઈને તમે જુઓ ! કેટલાં બધાં પ્રલોભન ! ઈંગ્લેન્ડ જવાની સ્કૉલરશિપ મળે, પરણવાનાં સારાં માંગાં આવે, સારી નોકરીઓ, સારી સારી ઓફિસો; બધાંમાં યોગીજી મહારાજ સિવાય મારા જીવનમાં કોઈની મહત્તા નથી, તો કોઈ તરફ જોયું નહિ અને યોગીજી મહારાજની આજ્ઞા પાળવા માટે દાસભાવે-રાંકભાવે ભક્તિ કરી તો ભગવાનની પ્રસન્નતાનું પાત્ર બન્યા. 'શાંતિ પમાડે તેને સંત કહીએ' એવી સાધુતા યોગીજી મહારાજની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરીને મેળવી. આવા સાધુઓએ આપણને દૃષ્ટિમાં લીધા. યોગીજી મહારાજે ખરેખર આપણા પર બહુકૃપા કરી ! તો એવા સાધુની આપણે આજ્ઞા પાળીએ.

એક વખત આણંદ મંદિરે બાપાનાં દર્શન કરવા ગયા હતા. પૂજામાં બાપા બેઠા હતા. હું દૂરથી દર્શન કરતો હતો. જૂન, ૧૯૬૬ની-સાઠ વર્ષ પહેલાંની

વાત કરું છું. બાપા તિલક કરતા હતા અને મારા સામું જોઈને બોલ્યા, 'ગુરુની આજ્ઞામાં રહીએ એ સાચું દર્શન છે.' હું ઊભો થઈને નીકળી ગયો. અનંત પ્રકારનાં દર્શન છે, યાદ રાખો ! એમની મૂર્તિ સામે જોઈરહો એ દર્શન છે, એમની આજ્ઞા પ્રમાણે જીવન જીવો એ પણ એક દર્શન છે. આ દેશ-પરદેશના મુક્તો પધાર્યા છે, તેઓ અહીંયાં એક, બે કે ત્રણ અઠવાડિયાં રહે, પછી જતા રહેવાનું. પછી તેમને આખું વર્ષ ક્ષિત્કલ દર્શન ના મળે. પણ, પ્રમુખ સ્વામી, મહંત સ્વામી, હરિપ્રસાદ સ્વામી, અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ કે મોટા સંતોની ભેગા અઠવાડિયાં કે બે અઠવાડિયાં રહીએ પછી એ સ્મૃતિ લઈને જઈએ તો જ્યાં જઈએ ત્યાં એમની સ્મૃતિમાં રહીએ અને તેઓ જે આજ્ઞા કરે એ આજ્ઞા પાળીએ એ દર્શન છે !

૧૯૬૪ની વાત કરું. છાત્રાલયના બાંધકામનું કામ ચાલતું હતું. યોગીબાપાનાં દર્શન કરવા અમે બધા આણંદ રેલવે સ્ટેશન પર ગયા હતા. બાપા ડબ્બાના દરવાજાના બે સળિયા પકડીને ઊભા હતા, મને બોલાવ્યો ને કહે, 'તમે બધા ગોંડલ ને માણાવદર આવો.' માણાવદર મંદિરની મૂર્તિઓની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા હતી ને ગોંડલ બાપાની જયંતી ઊજવવાની હતી. પછી કહે, 'છાત્રાલયના કામ માટે આ રતિલાલભાઈ અને ચશ્માંવાળા સનંદભાઈ એ બેને અહીં રોકજો.' ને આશીર્વાદ આપ્યા કે, 'જાવ, આજ્ઞા ભેળી મૂર્તિ રહેશે. તમે અહીં રોકાજો, ભગવાનની મૂર્તિ તમારી ભેળી રહેશે.' અમે બધા ગોંડલ ને માણાવદર ગયા અને ડૉક્ટર ને રતિભાઈ અહીં રોકાયા. છાત્રાલયનું કામ ચાલતું હતું. પાયા ખોદેલા, પણ ભરેલા નહીં. ચોમાસું હતું તેથી ખબર આવી કે, આ બે દિવસમાં વરસાદ પડશે. ડૉક્ટર તો અમારા જબરજસ્ત વિશ્વાસુ ભક્ત ! એમને થયું કે, વરસાદને લીધે પાયા પાણીથી ભરાઈ જશે તો ફરીથી ખોદવા પડશે ને બહુ નુકસાન થશે. એટલે એમણે હોસ્ટેલની ૧૪ નંબરની ૧૨x૧૨ની રૂમમાં મંદિર બનાવેલું ત્યાં પલાંટીવાળી ધૂન કરી કે, 'બાપા, તમારી આજ્ઞાથી અહીં રહ્યા છીએ તો આજ્ઞા ભેળી તમારી મૂર્તિ અમારી સાથે જ છે તેવો પરમ વિશ્વાસ છે. અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, છાત્રાલયના એરિયામાં વરસાદ ના પડવો જોઈએ.' તમે માનશો ? આ

રતિકાકા ને ડોક્ટરે ધૂન કરી તો એટલા એક કિલોમીટરના એરિયામાં કંઈ વરસાદ નહીં, બીજે બધે વરસાદ હતો. આ અશક્ય લાગે, પણ બનેલી હકીકત છે. ભગવાનને પ્રાર્થના કરવા માટે કોઈ મંદિરની જરૂરિયાત નથી. જ્યાં સાચા ભાવે તમે પ્રાર્થના કરો ત્યાં ભગવાન સાંભળે. તો, આપણે ભક્તો એમની આજ્ઞામાં રહીએ, એમની સ્મૃતિમાં રહીએ. અને કંઈ પણ થાય તો સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... મહામંત્રનો જાપ કરીએ તો મોટા ભાગની આપણી મુશ્કેલીઓ અને દોડાદોડી દૂર થઈ જાય. પણ પ્રભુના, સાધુના વચનમાં પરમ શ્રદ્ધા, પરમ વિશ્વાસ હોવો જોઈએ ! અને શ્રદ્ધાથી કરેલી પ્રાર્થના ભગવાન સાંભળે છે, એવા ભાવથી કરેલી પ્રાર્થના શ્રદ્ધાપૂર્વક કરેલી પ્રાર્થના કહેવાય !

આવો 'શ્રી સ્વામિનારાયણ' મહામંત્ર મહારાજે આપણને આપ્યો છે. બાપાએ બધાને અનુભવ કરાવ્યા છે. અને એવા અનુભવ અત્યારના સંતો દ્વારા પણ બધાને થાય છે. તો અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના પ્રમાણે એવા સાધુમાં હેત કરીને, એમની આજ્ઞા પાળીએ. એમની સ્મૃતિસભર શ્રી 'સ્વામિનારાયણ' મહામંત્રનો જાપ કરીએ તો દેશ-પરદેશ જ્યાં હોઈએ ત્યાં ભગવાન કહે, 'અમે તમારી સાથે જ છીએ.' ત્યાગી-ગૃહસ્થનો કોઈ મેળ નથી. એટલે ? જે ભગવાન રાખે એ ત્યાગી. સંસારનો ત્યાગ એટલે અંદર રહેલો સંસાર છૂટી જવો જોઈએ. ભગવાનને નાગમે એવું વર્તવાનું, બોલવાનું, વિચારવાનું છૂટી જાય અને ભગવાનને ગમતાં જ વિચાર, વાણી ને વર્તન થાય એ જે જીવન છે એ સાચું જીવન છે, એ સાચો વૈરાગ્ય છે. ને એવો વૈરાગ્ય જે ગૃહસ્થ ભક્તોને ને સંતોને હોય તેઓ બંનેનું જીવન ધન્ય થઈ જાય. આજે એવી અદ્ભુતતા ગુરુદેવ શાસ્ત્રીજી મહારાજ ને ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજે અક્ષરપુરુષોત્તમની શુદ્ધ ઉપાસના દ્વારા આપણા માટે પ્રગટાવી છે. જ્યાં છીએ ત્યાં સ્મૃતિમાં રહીને આજ્ઞા પાળી, ભજન કરો તો ભગવાન કહે, 'અમે રાજી !' ભગવાન રાજી હોય તો આપણું જીવન ધન્ય ! યોગીજી મહારાજે એવું જીવન જીવી સાચા ગુણાતીત સાધુનું દર્શન કરાવ્યું. અનંત પ્રકારના સંતો છે. ઐશ્વર્ય-પ્રતાપ, રિદ્ધિ-સિદ્ધિવાળા એવા એવા

સાધુઓ છે કે, એકને જુઓ ને બીજાને ભૂલો, બીજાને જુઓ ને ત્રીજાને ભૂલો ; એટલા પ્રભાશાળી સાધુઓ ! પણ, એ સાધુઓમાં ભગવાનધારક, ગુણાતીતભાવને પામેલા-યોગીજી મહારાજ જેવા સાધુ ભાગ્યે જ મળે. ને એવા દિવ્ય પુરુષે આપણો સ્વીકાર કરીને આપણને આ માર્ગે ચાલતા કર્યા છે. એવા દિવ્ય પુરુષની સ્મૃતિમાં ભજનસંધ્યા આપણે ત્યાં દર મહિને ૨૩મી તારીખે થાય છે.

દેશ-પરદેશથી ઘણા બધા ભક્તો પધાર્યા છે. પધારેલા બધા ભક્તોની તબિયત સારી રહે. ભારતમાં આવ્યા છો તો તમારાં બધાં કામો પૂરાં થાય અને છો એના કરતાં વિશેષ માહાત્મ્યથી ભર્યા ભર્યા બની પરદેશ પાછા ઘરે જાવ. સૌને પ્રભુની અનંત પ્રકારની સ્મૃતિઓ રહે. ભગવાન, સાધુ, ગુણગાન અને મહિમાની વાતો સિવાય બધું છૂટી જવું જોઈએ ; એ જ સાચી ભક્તિ કહેવાય ! નકારાત્મક કોઈ વાત નહીં, હકારાત્મક રહેવું. ભગવાન રાજી થાય એવી ગુણગાન ને મહિમાની જ વાતો રાખી, બાકી બધું ખંખેરી નાખવું. તમે પરદેશથી કશું લઈને આવ્યા હોવ તો એ વસ્તુ વહેંચીને કામની વસ્તુ લઈ જાવ છો. એમ, આપણે અહીંની વસ્તુ છોડીને અક્ષરધામમાં ગુણગાન, મહિમા ને સેવા આટલું જ જરૂર છે-એ કર્યા કરીએ. ત્યાં પાછા જઈને આ જ કરીએ તો પરદેશમાં પણ અક્ષરધામરૂપ થવાશે. અને ભગવાનના થઈને જીવીએ, પોતાનું બધું ભગવાનને અર્થે કરી રાખીએ અને સંતોની હેતે કરીને આજ્ઞા પાળીએ તો ભગવાન રાજી રાજી ને રાજી ! યોગીજી મહારાજ આ આપીને ગયા છે. એવું જીવન જીવીએ એ બાપા તરફની સાચી ભક્તિ અદા કરી કહેવાય.

નવા વર્ષે આપણાં સૌની એવી ભક્તિ વધારે ઉત્સાહ ને ઉમંગથી અદા થાય. પ્રભુની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવા માટે નવું વર્ષ ખૂબ મદદરૂપ બની રહે ને સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા રાખી બાપાના કાર્યને વેગવંતું બનાવવા આપણે સમર્પિત થઈને ભક્તિ કરીએ ; એવું આપણને સર્વને પ્રભુ બળ આપે એવી પ્રભુચરણે, ગુરુચરણે બાપાની સ્મૃતિસભર ભજનસંધ્યાની પ્રાર્થના !

જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

ભગવાનના થઈને જીવીએ,
પોતાનું બધું ભગવાનને અર્થે કરી રાખીએ
અને સંતોની હેતે કરીને આજ્ઞા પાળીએ તો
ભગવાન રાજી રાજી ને રાજી !

